

Age van der Velde - zanger en dromer

Hij groeide op in de - toen nog - stad-Groninger arbeidersbuurt De Oosterpoort. Heeft ook dierbare herinneringen aan zijn jeugdtijd achter de oude veemarkt. Maar het gekke is dat Age van der Velde als artiest en vertolker van het Groninger luisterlied vooral in de provincie wordt gewaardeerd. "En dan te bedenken", zegt hij over zijn repertoire, "dat we thuis nooit Gronings spraken. Deden we het wel dan kregen we prompt te horen: doe niet zo achterbuurt-achtig."

Toch zat het Groninger dialect er op de een of andere manier bij hem ingebakken. Het manifesteerde zich pas toen hij al wat rijper van leeftijd was. "Mijn moeder kwam uit Leens. Het was dan ook volstrekt logisch dat ik mij op het Noord-Groninger dialect ben gaan richten. Ik ben me gaan toeleggen op het Hogelandsters.

Je zou kunnen zeggen dat de artiest in Age van der Velde eerst op wat gevorderde leeftijd pas echt tot ontwikkeling kwam. Een laatbloeier? Ja en nee, is het antwoord. Hij heeft altijd wel wat met muziek gedaan en hij zal er niet over piekeren om zonder zijn gitaar op vakantie te gaan. "Hoe ouder hoe gekker geldt misschien wel een beetje voor mij", zegt hij met een grijns. Maar terloops wijst hij er toch op dat hij al in zijn jonge jaren het pad van de (amateur)artiest opging, speelde in een bandje als slaggitarist en was bovendien de zanger. Na zijn diensttijd kapte hij er mee en jaren hoorden de mensen in muzikaal verband nauwelijks iets van Age van der Velde. Ja, hij deed

Age van der Velde: "Zonder gitaar ga ik niet op vakantie" © JAN WILLEM VAN VLIET

mee als solist aan allerlei amateurfestivals omdat hij dat "wel leuk" vond om te doen. Maar bij die gelegenheden zong hij consequent bestaande Engelse liedjes van anderen.

Een paar jaar geleden - in 1996 - besloot hij in te schrijven aan het Noord-Nederlands Liedjesfestival. Age van der Velde kwam tot de ontdekking dat het verplicht was om voor dat doel met twee eigen liedjes op het toneel te verschijnen, liedjes die bovendien nog nooit voor het publiek ten gehore waren gebracht. Prompt bleek dat hij een gebrek aan repertoire had. Daarom besloot hij zelf aan het schrijven ervan

te slaan. Het werd een ongedacht succes. Van der Velde werd winnaar, het publiek in de Oosterpoort was razend enthousiast en de kritieken lovend. In één keer raakte zijn artistieke carrière (in het dagelijks leven is hij personeelsfunctionaris bij de Rijksuniversiteit van Groningen) in een stroomversnelling: optredens voor Radio Noord, het Tuutjefloeters-festival en een 'tournee' door de provincie. En natuurlijk kwam de bijna onvermijdelijke cd er ook. "Mensen uit het publiek vroegen maar steeds: bestaat er ook een cd van je liedjes?" Inmiddels werkt Age van der Velde al aan

zijn derde. Het zal in maart op de markt verschijnen.

Hij heeft, zegt hij, doordat hij zich ging richten op de - zeg maar - Groninger luisterliedjes - beter om zich heen leren kijken. Het alledaagse leven valt hem meer op dan ooit. Hij heeft er een antenne voor gekregen. Zo ook voor de wisseling van de seizoenen. "Vroeger zag ik bij wijze van spreken niet eens dat de bladeren van bomen geel werden in de herfst." Zijn open oog in de wereld leidt tot mooie liedjes. Want; "Wat de mensen horen moeten ze ook voelen, desnoods kippevel krijgen. Luisterliedjes. zegt hij, over de na-

tuur, over dromen, over het leven en over vroeger. Prachtig vindt hij ze. Niet alleen om ze te maken, maar ook om ze te vertolken.

Wonder, o wonder, het maken van de liedjes heeft ook de dichter die in Age van der Velde bleek te steken wakker gemaakt. Binnenkort worden zijn eerste pennenvruchten opgenomen in 'Toal en Taiken', het blad van de Groninger taal en cultuur. En wie de zanger Van der Velde wil horen kan op zondag 24 oktober in het Drentse Gasselte terecht. Daar treedt hij dan in het 'Maotie' op, samen met de pianist Alex Staal.

Nubov 16-10-99